

Namasté

*

Sundari si splétá vlasy do dlouhého copu, který jí končí těsně na konci zad. Dívá se do zrcadla a zkouší si úsměvy. Jaký použije dnes? Celá nesa z návštěvy Hardika, jejího vyvoláného, který jí byl přisouzen rodiči. Už se jednou viděli, tenkrát to bylo krátké. Přišel s rodiči na „Dahathá Masala čaj,“ pravý indický čaj, který připravila její maminka z černého čaje Assam, mléka a směsí koření(hřebíčku, bíleho pepře, kardamonu, skořice a zázvoru.) Sundari chutná s medem. Všichni se na tuto událost těšili. Hardika je ze stejné kasty jako Sundari, rodiny se mají rády, rozumí si a co je lepšího než příprava svatby? Dneska se sejdou znovu. Sundari je plná rozpaků. Neví, zda je to ten pravý, věří sice své mamince, ale také se v místní knihovně dočetla o tom, že v Evropě si mladí lidé najdou svého snoubence sami, až se takzvaně zamilují. To slovo zamilují si opakuje pořád dokola. Ptá se sama sebe, zda je zamilovaná, nebo zda bude. Musí se přesvědčovat, že ji čeká krásná budoucnost, ale po tvářích jí stékají slzy. Už brzy opustí svůj dům, svoji rodinu, půjde bydlet k Hardikovi, aby byla jeho ženou, aby se stala součástí jeho rodiny a bydlela s jeho rodiči. Bude daleko.

Hardik bydlí v okolí Jammu, zatímco ona ve městě Ludhiana, dělí je 5h vlakem. Ludhiana je jedním z největších měst v provincii Punjabu, vzdálená od Delhi nějakých 6h. Je to město industriální, plné fabrik, obchodů a továren. Sundari pracuje v bance. Její rodiče celý život pracovali na to, aby jí umožnili studovat. Nyní v Jammu bude ženou v domácnosti. Ach kolik změn.

Náhle ji vyruší z myšlenek zvonek. To bude Hardik s rodiči. Rychle si nasazuje svůj růžový šátek na hlavu, tak, aby přikryla dlouhý cop. Tvář nechává odhalenou. Jdou jí tak vidět krásné tmavé oči s dlouhými řasy, velké rty, bílé zuby a snědá pleť. Je krásná a dělá čest svému jménu, jelikož Sundari znamená v jazyce indickém krásná. Její rodiče vybrali toto jméno záměrně. Dlouho nemohli mít děti, až nakonec její maminka otěhotněla a považovala to za krásný dar. Byla přesvědčena, že bude mít tu nejkrásnější holčičku pod sluncem. Sundari za měsíc oslaví své 20té narozeniny a je opravdu nejhezčí z blízkého okolí. Ale ten fakt jí nijak nestoupl do hlavy, je plachá, skromná a má velké srdce.

Hardik s rodiči vstupují do domu. Zůstávají v přízemí, kde jsou dvě postele, stůl a pár židlí. V malé kuchyňce připravuje maminka čaj a cukroví. Otec Sundari je plachý starší muž, hubený s

prošedivělými vlasy. Moc nemluví. Vše řídí doma maminka. Sundari se jde přivítat s hosty. Dostane pochvalu za krásný šátek. Stydí se. Párkrát se setkají její oči s Hardikem. Je to milý kluk. Má krátké vlasy s ofinou do čela, velký nos a velká ústa a je menší svalnaté postavy. Oblečen moderně do džínů a košile. Voní silným kořeněným parfémem. Je vzdělaný a ve svých 25 letech již zcestovalý. Jeho věk je nejistý, jelikož v době, kdy se narodil, se nevedly žádné záznamy o dnu narození, proto odhadem určili přibližný věk. Potřeboval ho k tomu, aby mu vystavili pas s vízem do Evropy.

Jako jeden z nejlepších hráčů kriketu byl vyslán do Amstrdamu, aby tam reprezentoval jejich tým. Stále je jedním z nejlepších hráčů.

Už byl v Evropě a bude tak moci Sundari vyprávět. Na to se Sundari těší. Až ji v povídkách zavede do Evropy, do města beze smogu, plného Evropanů. Často uvažovala nad tím, jak se tam žije, jací jsou tamější lidé, zda mají rádi tanec a zpěv jako ona, zda jsou na sebe hodní, zda se oblíkají podobně a zda je to tam lepší než v Indii. Rodiče probírají přípravy na svatbu, která se má konat za 6 měsíců. Hardik poprosí Sundari, aby ho doprovodila na dvůr, aby mohli být chvíli spolu osamotě.

Sundari se sklopenou hlavou a nejistými kroky jde napřed. Na nádvoří domu se zastaví, pod nohama ji proběhne malá myš, zasmějou se tomu. Hardik ji vezme ruce do dlaňů a dívá se jí hluboko do očí. „Už se nemůžu dočkat, až budeš mojí ženou.“ Sundari plná rozpaků se pokusí o úsměv. Sednou si na schody a Hardik ji začne vyprávět o svých plánech do budoucna. O tom, jak postaví další patro v jejich domě, tak aby měli více místa a soukromí. O tom, jak budou cestovat, jak budou mít děti a jak vše bude krásné. Sundari se na chvíli zasní a pak řekne Hardikovi její přání. Nikdy nebyla v Tádž Mahálu, v Ágře, ve státě Uttarpradéš v Indii. Zná celou historii onoho místa a fascinuje ji láska Šáhdžahána, který pomník nechal postavit pro svou zesnulou ženu. Tak moc by si přála vidět Tádž Mahál na vlastní oči. Hardik je překvapen. Cestovat spolu před svatbou? Nakonec proč ne, pokud dají svolení rodiče. Sám je myšlenkou nadšen, tolik společného času se Sundari, tolik možností být s ní a dotýkat se jejich krásných rukou. Vráť se k rodičům, aby jim sdělil jejich nápad.

Maminka Sundari je poněkud překvapena, vyšlo to přání sice z úst Hardika, tudíž může být klidná, že tuto nemravnou myšlenku neřekla její dcera, ale i tak ji onen nápad udivuje. Teď před svatbou? Zato rodiče Hardika s nadšením souhlasí. S podmínkou, že je doprovodí Hardikův starší bratr Bhavik.

**

Venku svítí slunce, ozývá se zvuk z mešit, prodávající pomerančů vyřvává pod okny, děti se hlasitě smějou a honí se pod okny.

Sundari plná očekávání čeká na Hardika. Dnes jedou do Ágry. Konečně se splní její sen a uvidí Tádž Mahál. V práci ji dali tři dny volna. Právě přijelo auto a vystupuje z něho Hardik s bratrem. Vítají se s rodiči. Pak nasednou všichni do auta a jedou směr Ágra. Řídí šofér, mladý Ind, kterému auto patří. Najali si ho na tři dny. Moc milý není, kouká na cestu a žvýká dřevěnou tyčinku. Dopravní kolaps v Indii je častý, proto cesta bude dlouhá. Hardik si sednul do zadu k Sundari. Po chvíli ji pohladil po ruce a už ji nepustil. Zůstala v jeho dlaňi. Pro Sundari, která se nikdy předtím nic takového nestalo, je vše nové. Celá nesvá, plachá a vyděšená, ale plná nadšení z touhy vidět onen Tádž Mahál, téměř nedýchá.

Cesta je dlouhá, z Ludhiany do Ágry je to téměř 465 km. Zastavují se u cesty na čaj. Malá restaurace u cesty s parkem je příjemným místem k odpočinku. Jsou v půlce cesty. Čaj jim dodal energii a pokračují v cestě. Silnice je plná aut, kamionů, autobusů a sem tam přes ni přejde kráva, která způsobí dopravní kolaps. Je posvátná v celé Indii.

Dojeli na místo. Jsou v Ágře. Hardik s bratrem vystupují z auta jako první. Chtějí najít hotel, aby si na pár hodin odpočinuli. Na ulici je plno Indů, kteří nabízejí svoje služby. Nakonec jim doporučí malý levný hotel. Řidič zůstává v autě. Sundari pomalu s oběma bratry vstupuje do hotelu. Recepční jim předá klíč a povlečení. Jeden malý pokoj, jedna malá manželská postel a koupelna.

Sundari jako první jde do koupelny, aby se osprchovala a umyla se po tak dlouhé cestě. Studená zem ji chladí na nohou, kýbel s vodou, studenou, si pomalu vylívá na tělo. Když otvírá dvěře

koupelny, vidí jak Bhavik zavírá její kufr. Nechala ho otevřený. Nechápe, proč jí šahá na její věci. V tom ji Hardik rychle vysvětlí, že dal pokyn bratru, aby kufr zavřel, než se v něm usídlí nějaká myš. Sundari se pousměje. Má pravdu. Podívá se z okna, kde vidí pár krav a dobytek. „Pojď si odpočinout, vyzývá ji Hardik. Já si s bratrem lehnu na zem. A tak také učiní.

Uplnylo pár hodin. Hardik budí Sundari. „Sundari, vstávej, už musíme jít. Sundari rychle vyskočí z postele, plná nadšení. Nadešel čas vidět onu krásu. Před hotelem stojí auto s řidičem, ten spí v poloze velmi zvláštní, s nohama zkříženými okolo volantu. Hardik ho zbudí a dá mu pokyny, kde ho má čekat. K Tádž Mahálu pojedou rikšou(lehkým dvoukolovým vozíkem pro dopravu osob taženým člověkem). Řidič rikši se snaží vyhnout motorkám, autům, autobusům, kravám a všemu možnému. Jeho svalnaté nohy silou našlapují do pedálu. Jeho chudá záda se podlamují pokaždé, když přidá. Už jsou zde.

Sundari se musí na chvíli odloučit od obou bratrů, protože vstup do Tádž Mahálu je rozdělen pro muže a ženy. Po krátké kontrole se opět sloučí. Pomalu kráčí k vstupní bráně, která má symbolizovat vstup do ráje. Pohled na rozlehlé zahrady, na vodní kanál, který vede až k mramorovému paláci s minarety, ji dojíká. „Ach taková krásá“, povzdychne si Sundari.

Hardikovi se lesknou oči radostí, když vidí, jak je Sundari šťastná. Také mu stoupá sebevědomí, protože to je on, kdo ji zde dovezl a splnil její velký sen.

Pro vstup do paláce si musí obléci modré návleky na boty, ve vnitř se nesmí fotit, ale Sundari potajnu hledá fotoaparát, aby zvětčila fotkou svoji vzpomínku. Cítí zvláštní energii, onen fakt, že hrobka panovníka a jeho ženy, kterou tolik miloval, je uložena v temné kryptě v podzemí, jí nahání zvláštní pocit.

Okolí paláce s výhledem na řeku Yamunu je chmurné. Jako by se zde zastavil život. Nádherný palác v okolí špinavé řeky a chudoby. Nadtím nesmí uvažovat, vždyť kolik námahy a práce muselo stát jeho vybudování. Kolik slonů se muselo prohýbat pod tíhou materiálu k jeho výstavbě. Ale hlavně, ten fakt, že někdo někoho miluje natolik, že k jeho památce postaví palác. Sundari se zasníla. V její hlavě se honí myšlenky, zda bude s Hardikem šťastná. Zda ji bude milovat tak, jako sultán Šáhdžáhán svoji Mumtáz Mahal.